

samme Maade som de legale, om jeg saa maa udtrykke mig; med andre Ord: Man maa tage Reglen i § 9, andet Punktum og lægge den til Grund ved Udregningen af det, der skal træde istedetfor alle de factiske Sædtillæg, som hidtil have været givne af de runde Summer, og Resultatet deraf vil da være dette, at man giver disse Bestillingsmænd et fast og større Tillæg end det, der hidtil har været anseet for at være nødvendigt; man tager desuden den Myndighed fra Ministeren, som han tidligere har havt til at kunne disponere over disse Summer, saaledes som han anfaaer det forsvarligt og rigtigt, idet man nu tillægger disse Mænd en Udkomst, som de hidtil ikke have havt. Dette er en Bestemmelse, som jeg for mit Vedkommende ikke kan tiltræde eller tilraade Thinget at vedtage. Men jeg vil gaae lidt videre og see, hvad Resultatet endvidere bliver, forudsat, at min Betragtning er rigtig, at man ved at gjøre denne Tilføining til Paragraphen med det Samme optager de runde Summer under den. Det gaaer jo ikke an paa eet Sted at tage „Lønningsstillæg“ i udvidet Forstand og paa et andet Sted i indskrænket Forstand, og altsaa kommer man til den Besynderlighed, at man ved at anvende Paragraphens tredje Punktum, nemlig det, som angaaer Loven af 12te Januar 1858, kommer til en Forhøielse for alle dem, der ere lønede af de runde Summer, hvormod alle de Embeds- og Bestillingsmænd, hvis Lønninger ere opførte i denne Lov, ville komme til at notes med det Halve af, hvad andre Embedsmænd faae. Jeg maa derfor sige, at, vil man have de runde Summer ind under denne Paragraph — hvad der ikke er den allerfjerneste Anledning til — saa maa der ganske andre Bestemmelser til end den almindelige Bestemmelse, som her er bragt i Forslag, og som efter min Mening er skadelig, idet den viser hen i en Retning, som ikke har været tilsigtet hverken af Regjeringen eller af det andet Thing, og som vilde gjøre det nødvendigt, at man maatte gaae ganske anderledes i Detail med Hensyn til de Regler, man da vilde have at følge, end den, der indeholdes i en almindelig Henvisning til Finantsloven.

Fischer: Den høitærede Finantsminister fandt først det foreliggende Forslag uklart, idet Ministeren opstavede det Spørgsmaal, hvad der skulde forståes ved „forholdsviist“. Jeg vil nu tillade mig at gjøre opmærksom paa, at der staaer: „et forholdsmæssigt Tillæg“, og jeg skal paapege, hvad det betyder, naar det læses i den Forbindelse, hvori det vil komme til at staae, naar Ændringsforslaget vedtages. Der staaer i § 9, at der gives visse der nævnte Embeder og Bestillinger et Tillæg til den hidtil bestaaende Lønning af 24 pCt. af de første 300 Rd. o. s. fr., hvorefter der tilføies, at „fra denne Regel undtages dog de Embeder og Bestillinger, for hvilket Lønningsstillæget beregnes efter Lov af 12te Januar 1858 § 1, idet disse kun erholde Halvdelen af ovennævnte Tillæg“. Her er altsaa klart betegnet, hvorledes Erstatningen skal beregnes, og naar der saa endvidere bliver tilføiet, at et forholdsmæssigt Tillæg til de samlede Summer vil være at opføre paa de aarlige Finantslove, saa kan dette paa ingen Maade misforståes, thi det maa betyde, at der skal gives en Forøgelse af de samlede Summer, der staaer i Forhold til den Lønningsforøgelse, som de anderledes stillede Embeds- og Bestillingsmænd ville faae efter Paragraphens ovenforstaaende Regel. Saa indvendte endvidere den ærede Minister, at, naar Forslaget vedtoges, gif man aldeles bort fra den Betydning, hvori Sædtillæget for de samlede Summer er opfattet baade fra Regjeringens og fra Statsrevisionens Side. Nei, jeg vil bede den ærede Finantsminister at læse Ordene rigtigt; det skal da sees, at det ikke forholder sig saaledes, thi der staaer, at der „vil være at optage et forholdsmæssigt Tillæg til de samlede Summer, der ved forskjellige Lønningslove ere stillede til vedkommende Ministers Raadighed“. Den Betegnelse, hvormed de samlede Summer opføres i Lønningslovene, er netop denne, at der stilles til vedkommende Ministers Raadighed en samlet Sum af den og den Størrelse, og nu gaaer Ændringsforslaget ud paa, at til disse samlede Summer skal der gives et forholdsmæssigt Tillæg; det kan ikke miskjendes, at der herved ikke roffes ved den Grund-